

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

Determining Factors in Making a Decision to Studying in the Master of
Science Program in Child, Adolescent and Family Psychology, Mahidol
University

เสรี สิงห์งาม¹ สาลินี จันทร์เจริญ^{2*}

Seree Sing-ngon¹ Salinee Chancharoen^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับเหตุผลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัวที่มี เพศ อายุ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย ประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส แตกต่างกัน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากประชากรที่สมัครเข้าสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษา จำนวน 65 คน การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสิทธิ์เข้าสอบสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณน t-test และ One-Way ANOVA สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา จำแนก จัดกลุ่ม และแยกประเภทข้อมูลสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ด้านความภาคภูมิใจ (\bar{x} = 4.38) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและวิชาการ (\bar{x} = 4.16) ด้านความคาดหวังในอนาคต (\bar{x} = 4.09) และด้านเศรษฐกิจและสังคม (\bar{x} = 3.21) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย ประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจ เลือกเข้าศึกษาต่อ สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว

¹ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา งานสนับสนุนการศึกษา สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

² ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิจัย ศูนย์วิจัยวิชาการด้านพัฒนาการมนุษย์ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Educator Educational Support Section National Institute for Child and Family Development, Mahidol University.

² Research Technical Officer Human Development Research and Academic Center National Institute for Child and Family Development, Mahidol University

* corresponding author: [salinee.jan@mahidol.ac.th](mailto:saline.jan@mahidol.ac.th)

Abstract

The purpose of this study is to study the level of reason influencing the decision making and compare the factors that influence the decision making to study in the master of science program in child, adolescent and family psychology based on different gender, age, bachelor degree, average score, work experience income and marital status. This study used the mixed method research design which integrated of quantitative and qualitative data collection and analysis. The Quantitative research collected data from 65 enrolled people. The quantitative research collected the data from 10 applicants who were qualified for interviewing for the master of science program in child, adolescent and family psychology. Descriptive statistics, t-test and One-Way ANOVA were used to analyze the quantitative data and content analysis, grouped and classified data were used to analyze the qualitative data. The result found that the reasons influencing decision making to study were pride ($\bar{X}=4.38$), curriculum and academic achievement ($\bar{X}=4.16$), future expectation ($\bar{X}=4.05$), and socioeconomic aspect ($\bar{X}=3.21$) respectively. According to the result of comparison, there was no significant different between different personal factors such as gender, bachelor degree, average score, work experience, income and marital status and decision making to study at statistically significant difference 0.5. Exceptionally the age aspect, the was significant different age influenced the different making decision to study.

Keywords: decision making , study , child , adolescent and family psychology

หลักการและเหตุผล

สถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยมและให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดิ่งมาลดลง คนในสังคมมุ่งหารายได้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ความมีน้ำใจและการช่วยเหลือเกื้อกูลกันน้อยลง สถานการณ์ทางสังคมเช่นนี้จึงทำให้เด็กและวัยรุ่นมีแนวโน้มเกิดปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น เช่น วิตกกังวล ซึมเศร้าและฆ่าตัวตาย พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง การเสพสารเสพติด การเล่นเกมพนัน พฤติกรรมเสี่ยงอันตรายและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพต่าง ๆ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัยของวัยรุ่น ที่นำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหรือการทำแท้งในที่สุด

เป็นต้น (กรมสุขภาพจิต, 2546) นอกจากนี้เด็กและวัยรุ่นยังได้รับผลกระทบด้านลบจากการใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้า รวมทั้งความก้าวร้าวรุนแรง (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2559) การเข้าถึงข้อมูลที่เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศ การถูกล่อลวงและข่มขู่คุกคาม การติดเกมคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสังคมออนไลน์ ส่วนสถาบันครอบครัวก็มีแนวโน้มของปัญหาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน เช่น ความรุนแรงในครอบครัว ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัวลดลง การหย่าร้างสูงขึ้น เด็กและวัยรุ่นอยู่ในครอบครัวที่มีพ่อและหรือแม่ลดลง เป็นต้น จากข้อมูลปี 2550 โดยศูนย์บริการช่วยเหลือเด็กและสตรีในภาวะวิกฤตจากความรุนแรง พบว่า มีเด็กและสตรีถูกกระทำ ความรุนแรงเฉลี่ยวันละ 52 คน (ชินุฑา ภาณุจนะ จิตรา และคณะ, 2552)

ปัจจุบันบุคลากรที่ทำงานด้านจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว มีจำนวนไม่เพียงพอกับปัญหาเหล่านี้ และยังมีหลักสูตรที่ผลิตมหาบัณฑิตด้านจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัวโดยตรงในประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดลโดยสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวจึงได้ร่วมมือกับภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขาแตกต่างกัน เพื่อผนึกกำลังในการผลิตมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว จึงได้พัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว และได้เริ่มเปิดรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นมา ช่วง 3 ปีแรกที่เปิดรับสมัครนักศึกษานั้น มีจำนวนผู้สนใจสมัครเข้าสอบคัดเลือกยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และทำให้จำนวนผู้ผ่านการสอบคัดเลือกไม่เป็นไปตามเป้าหมายแผนการรับนักศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้ในแต่ละปีการศึกษา จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ทีมผู้วิจัยสนใจจะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว ผลจากการศึกษาครั้งนี้จะนำไปใช้ในการพัฒนาประชาสัมพันธ์และวางแผนการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับเหตุผลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ที่มี เพศ อายุ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับ

ปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย ประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส แตกต่างกัน

3. เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ให้มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น ตลอดจนเป็นข้อมูลในการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย ประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรสที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล แตกต่างกัน

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้รับการรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี รหัส MURA 2015/763 รับรองวันที่ 21 มกราคม 2559 โดยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้สมัครเข้าสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ปีการศึกษา 2559 ทั้งรอบที่ 1 และรอบที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 65 คน การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด 65 คน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มี

สิทธิ์เข้าสอบสัมภาษณ์ โดยเลือกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จากทั้ง 2 รอบจำนวนเท่าๆ กัน รวม 10 คน ใช้วิธีเลือก ผู้ให้ข้อมูลโดยพิจารณาจากสาขาวิชาที่จบในระดับปริญญาตรีเพื่อให้มีความหลากหลาย ซึ่งจะได้ข้อมูลที่ สมบูรณ์จากผู้ที่มีพื้นฐานการศึกษาสาขาวิชาที่แตกต่าง กัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็น แบบสอบถาม ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบ สัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อสร้างเครื่องมือวิจัยเสร็จผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผลการวิจัยได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้ และได้ค่าความตรงเท่ากับ 0.98 ผู้วิจัยจึงได้ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่ม ตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 ชุด เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ของ ครอน บัค (Cronbachs' Alpha Coefficient) (สุทธิ ชัดติยะและวิไลลักษณ์ สุวจิตตา นนท์, 2553) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.97 แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างจริง

2. ลักษณะเครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในเป็นเครื่องมือเก็บ รวบรวมข้อมูลมีทั้งสิ้น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สาขาวิชาที่จบ ระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย มีประสบการณ์ การทำงาน/กำลังทำงานประจำอยู่ รายได้ต่อเดือน และ สถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่มีผล ต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ประกอบด้วย 4 ด้าน

ได้แก่ ด้านหลักสูตรและวิชาการ ด้านความภาคภูมิใจ ด้านเศรษฐกิจและสังคม และ ด้านความคาดหวังใน อนาคต แบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วน 5 ระดับ ตามรูปแบบ Likert scale กำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ระดับ มากที่สุด	5	คะแนน
ระดับ มาก	4	คะแนน
ระดับ ปานกลาง	3	คะแนน
ระดับ น้อย	2	คะแนน
ระดับ น้อยที่สุด	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เป็นคำถาม ปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนข้อเสนอแนะ

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้างเป็นคำถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยหรือเหตุผลที่ทำให้สนใจ เลือกเข้าศึกษาต่อ จุดเด่นและจุดที่หลักสูตรจะต้อง พัฒนาเพิ่มเติม ตลอดจนความคาดหวังที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับผู้เข้า สอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว ปีการศึกษา 2559 รอบที่ 1 เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2559 จำนวน 30 คน และรอบที่ 2 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2559 จำนวน 35 คน รวมทั้งสิ้น 65 คน

และได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่ม ตัวอย่างที่เข้าสอบสัมภาษณ์ รอบที่ 1 เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2559 จำนวน 5 คน และรอบที่ 2 เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2559 จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและสถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และ หาค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับเหตุผลที่มี ผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยา

ศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำมาเทียบเกณฑ์การแปลผลได้ช่วงชั้น ดังนี้ (พรรณพณิช จันทาและอัจฉริยา ปราบอรินพ่าย, 2558)

4.21 - 5.00 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจในระดับน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจในระดับน้อยที่สุด

1.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้การทดสอบ t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดระเบียบ จัดกลุ่มและแยกประเภทของข้อมูล การลงรหัสข้อมูล (Coding) การตีความข้อมูล (Interpretative Practice) และนำเสนอในลักษณะการบรรยายและพรรณนาความ

ผลการศึกษา

ประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 65 คน โดยมีเพศหญิง

จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 89.20 เพศชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 มีช่วงอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 รองลงมาอายุระหว่าง 26 - 30 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 อายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และอายุ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ มีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาจิตวิทยา มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 รองลงมาจบจากสาขาวิชาอื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 และสาขากิจกรรมบำบัด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีระหว่าง 3.00 - 3.49 มากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.50 ขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 - 2.99 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ตามลำดับ มีประสบการณ์ทำงานหรือกำลังทำงานประจำอยู่ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 ไม่มีประสบการณ์ทำงานหรือยังไม่ได้ทำงานเลย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 เป็นผู้ไม่มีรายได้ มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 36.90 มีรายได้ระหว่าง 20,000-30,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ เป็นผู้ที่มีสถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 87.70 รองลงมา มีสถานภาพแต่งงาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และมีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	7	10.80
หญิง	58	89.20
อายุ		
20-25 ปี	46	70.80
26-30 ปี	9	13.80
31-35 ปี	7	10.80
36 ปีขึ้นไป	3	4.60
สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี		
จิตวิทยา	34	52.30
พยาบาลศาสตร์	6	9.20
กิจกรรมบำบัด	1	1.50
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	5	7.70
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	4	6.20
อื่นๆ	15	23.10
ระดับคะแนนเฉลี่ย		
2.50-2.99	2	3.10
3.00-3.49	46	70.80
3.50 ขึ้นไป	17	26.20
ประสบการณ์ทำงาน		
มีประสบการณ์ทำงานหรือกำลังทำงานประจำอยู่	38	58.50
ไม่มีประสบการณ์ทำงานหรือยังไม่ได้ทำงานเลย	27	41.50
รายได้ต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	25	38.50
10,000-20,000 บาท	24	36.90
20,001-30,000 บาท	13	20.00
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	3	4.60
สถานภาพสมรส		
โสด	57	87.70
แต่งงาน	7	10.80
หย่า หม้าย แยกกันอยู่	1	1.50

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว

มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 4 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

**ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว**

เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ด้านหลักสูตรและวิชาการ	4.16	0.33	มาก
2. ด้านความภาคภูมิใจ	4.38	0.19	มากที่สุด
3. ด้านเศรษฐกิจและสังคม	3.21	0.65	ปานกลาง
4. ด้านความคาดหวังในอนาคต	4.09	0.31	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.96	0.37	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความ

ภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและวิชาการ ($\bar{X} = 4.16$) ด้านความคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.09$) และด้านเศรษฐกิจและสังคม ($\bar{X} = 3.21$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ด้าน
หลักสูตรและวิชาการ**

ด้านหลักสูตรและวิชาการ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมหิดล	3.82	0.85	มาก
2. โครงสร้างของหลักสูตรและรายวิชา	4.63	0.51	มากที่สุด
3. คณาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถตรงกับหลักสูตร	4.36	0.64	มากที่สุด
4. การเรียนการสอนที่มีรายวิชาฝึกปฏิบัติจริง	4.31	0.78	มากที่สุด
5. เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	3.97	0.88	มาก
6. คณาจารย์ของหลักสูตรมีผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.06	0.86	มาก

จากตารางที่ 3 ด้านหลักสูตรและวิชาการ พบว่า โครงสร้างของหลักสูตรและรายวิชา ($\bar{X} = 4.63$) คณาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถตรงกับหลักสูตร ($\bar{X} = 4.36$) การเรียนการสอนที่มีรายวิชาฝึกปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.31$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และคณาจารย์ของหลักสูตรมีผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 4.06$) เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 3.97$) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมหิดล ($\bar{X} = 3.82$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ต้องการเรียนสาขาวิชานี้เพราะหลักสูตรและรายวิชาตรงกับความต้องการ และคิดว่าสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้หลังจากได้เรียนจบ”

(ผู้ให้ข้อมูล)

“อยากเรียนสาขาวิชานี้เพราะเห็นว่าคณาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ จุดเด่นคือมีคณาจารย์ผู้สอนจาก 3 หน่วยงานที่ทำงานวิชาการด้านนี้อยู่แล้วมาสอน”

(ผู้ให้ข้อมูล)

“หลักสูตรน่าสนใจมาก มีการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ”

(ผู้ให้ข้อมูล)

**ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ด้านความ
ภาคภูมิใจ**

ด้านความภาคภูมิใจ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เป็นความภาคภูมิใจของตนเองและครอบครัวที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยมหิดล	4.13	0.96	มาก
2. เชื่อว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.57	0.52	มากที่สุด
3. เป็นสาขาวิชาที่ฉันใฝ่ฝันและตั้งใจจะเรียนมานานแล้ว	4.49	0.72	มากที่สุด
4. เชื่อว่ามีเกณฑ์การคัดเลือกที่มีมาตรฐานและยุติธรรม	4.34	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ด้านความภาคภูมิใจ พบว่า เชื่อว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 4.57$) เป็นสาขาวิชาที่ฉันใฝ่ฝันและตั้งใจจะเรียนมานานแล้ว ($\bar{X} = 4.49$) เชื่อว่ามีเกณฑ์การคัดเลือกที่มีมาตรฐานและยุติธรรม ($\bar{X} = 4.34$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นความภาคภูมิใจของตนเอง และ ครอบครัว ที่จะได้เรียนในมหาวิทยาลัยมหิดล ($\bar{X} = 4.13$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“อยากเรียนสาขาวิชานี้ เพราะหลักสูตรระดับปริญญาโทด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่นมีเปิดสอนที่นี่ที่เดียวในประเทศไทย”

(ผู้ให้ข้อมูล)

“อยากเรียนต่อสาขาวิชานี้เพราะเชื่อมั่นในคณาจารย์ผู้สอนและมหาวิทยาลัยมหิดล”

(ผู้ให้ข้อมูล)

“เป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล ก็เลยเรียนต่อที่เดิมเพราะเชื่อมั่นในความเป็นมหิดล”

(ผู้ให้ข้อมูล)

**ตารางที่ 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ด้าน
เศรษฐกิจและสังคม**

ด้านเศรษฐกิจและสังคม	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ค่าใช้จ่ายไม่แพงเกินไปเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น	3.30	0.88	ปานกลาง
2. ครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษาต่อในสาขาวิชานี้	3.70	1.12	มาก
3. ได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่เคยสอนหรือผู้ที่นับถือ	3.25	1.23	ปานกลาง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสม	3.94	0.91	มาก
5. มีทุนการศึกษาให้	3.03	1.15	ปานกลาง
6. ได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานอื่น	2.07	1.15	น้อย

จากตารางที่ 5 ด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่าระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสม (\bar{X} = 3.94) ครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษาต่อในสาขาวิชานี้ (\bar{X} = 3.70) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าใช้จ่ายไม่แพงเกินไปเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น (\bar{X} = 3.30) ได้รับการ

แนะนำจากอาจารย์ที่เคยสอนหรือผู้ที่นับถือ (\bar{X} = 3.25) มีทุนการศึกษาให้ (\bar{X} = 3.03) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานอื่น (\bar{X} = 2.07) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ด้านความคาดหวังในอนาคต

ด้านความคาดหวังในอนาคต	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เชื่อว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะหางานทำง่าย และมีงานที่มั่นคง	3.88	0.86	มาก
2. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาและนำความรู้ไปใช้ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน	3.78	1.26	มาก
3. ต้องการต่อยอดความรู้เดิมในระดับปริญญาตรี	4.42	1.01	มากที่สุด
4. ต้องการนำความรู้ไปเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	4.30	0.88	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 ด้านความคาดหวังในอนาคต พบว่าต้องการต่อยอดความรู้เดิมในระดับปริญญาตรี (\bar{X} = 4.42) ต้องการนำความรู้ไปเรียนต่อในระดับสูงขึ้น (\bar{X} = 4.30) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และเชื่อว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะหางานทำง่าย และมีงานที่มั่นคง (\bar{X} = 3.88) ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาและนำความรู้ไปใช้ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน (\bar{X} = 3.78) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“อยากเรียนต่อสาขาวิชานี้ เพราะอยากต่อยอดจากที่เรียนด้านจิตวิทยาในปริญญาตรี”

(ผู้ให้ข้อมูล)

“อยากได้ความรู้ด้านนี้ไปใช้ในการทำงานที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากตอนนี้ทำงานเกี่ยวกับการบำบัด และส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษ”

(ผู้ให้ข้อมูล)

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย ประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สรุปผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว

เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อ	ปัจจัยส่วนบุคคล						
	เพศ	อายุ	สาขาวิชาที่จบป.ตรี	คะแนนเฉลี่ย	ประสบการณ์ทำงาน	รายได้	สถานภาพสมรส
1. ด้านหลักสูตรและวิชาการ	×	✓	×	×	×	×	×
2. ด้านความภาคภูมิใจ	×	✓	×	×	×	×	×

เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อ	ปัจจัยส่วนบุคคล						
	เพศ	อายุ	สาขาวิชาที่จบ	คะแนน	ประสบการณ์	รายได้	สถานภาพสมรส
			ป.ตรี	เฉลี่ย	ทำงาน		
3. ด้านเศรษฐกิจและสังคม	×	✓	×	×	×	×	×
4. ด้านความคาดหวังในอนาคต	×	×	×	×	×	×	×
รวมทุกด้าน	×	✓	×	×	×	×	×

หมายเหตุ ✓ หมายถึง เป็นตามไปสมมติฐาน × หมายถึง ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ย ประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนปัจจัยด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว โครงการร่วมสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล และภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า ด้านความภาคภูมิใจไม่มีผลต่อการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านหลักสูตรและวิชาการ และด้านความคาดหวังในอนาคตมีผลอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านหลักสูตรและวิชาการ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา เนื่องจากหลักสูตรนี้ได้พัฒนาขึ้นภายใต้ความร่วมมือของ 3 คณะ/สถาบันที่มีคณาจารย์ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัวทำหน้าที่สอน อีกทั้งยังเป็นหลักสูตรด้านจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว เพียงหลักสูตรเดียวในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัชตนันท์ หมั่นมานะและรุจภาภา แพ่งเกษร (2557) ได้วิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์คือ หลักสูตร ความมีชื่อเสียงของสถาบันและการได้รับการยอมรับจากสังคม และด้านบุคลากรคือ อาจารย์ผู้สอนมีคุณภาพและมีชื่อเสียงในวงการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปวิณ พงษ์โอภาส และคณะ (2555) ที่ได้ประยุกต์แนวคิดจากปัจจัยทางการตลาดของคอตเลอร์ (Kotler) ร่วมกับแนวคิดรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคของชิฟแมนและกานุก (Schiffman and Kanuk) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์กล่าวคือ หลักสูตรการเรียนการสอนมีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลัชชา ชูณห์วิจิตรและณัฐวรรณ คุรุทสวัสดิ์ (2559) ที่พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรรณพณิช จันทาและอัจฉริยา ปราบอริพ่าย (2558) ที่พบว่า

ปัจจัยด้านคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อทัศนคติ การเลือกเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุทุมพร ไชยลาดและจงดี โตอิม (2559) และศศิธร บุรณ์เจริญ (2560) ที่พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการฝึกภาคสนาม และฝึกปฏิบัติจริงมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านความภาคภูมิใจ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความเชื่อมั่นในคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคมเมื่อสำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ได้รับการจัดอันดับให้เป็นมหาวิทยาลัยอันดับที่ 2 ของประเทศไทยและอันดับที่ 334 ของโลก (QS World University Ranking: 2018) ย่อมเป็นการรับรองมาตรฐานและคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบัน ซึ่งสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัชตนันท์ หมั่นมานะและรุจภา แพ่งเกษร (2557) ที่พบว่า ปัจจัยด้านสังคมคือ การที่ได้เป็นบัณฑิตของสถาบันที่ได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคม มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทศนีย์ ชาติไทย (2555) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศศิธร บุรณ์เจริญ (2560) ที่พบว่า เมื่อคนในครอบครัวได้เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจะรู้สึกภูมิใจและเป็นเกียรติกับวงศ์ตระกูล อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดทางจิตวิทยา ลำดับขั้นความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ที่กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการจากระดับล่างไปสู่ระดับบนตามลำดับขั้น จากระดับความต้องการที่จำเป็นทางร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการจะให้คนและสังคมรัก

เข้าใจ ความต้องการการยอมรับนับถือ การได้รับยกย่องจากบุคคลอื่น เมื่อได้รับแล้วจะรู้สึกภาคภูมิใจ (จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ, 2555)

ด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสม เนื่องจากหลักสูตรได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาตามแผนการจัดการเรียนการสอนเป็น 4 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีการจัดการเรียนรายวิชา 1 ปีการศึกษา และทำวิทยานิพนธ์ 1 ปีการศึกษา

ด้านความคาดหวังในอนาคต พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ต้องการต่อยอดความรู้เดิมในระดับปริญญาตรี การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต่อยอดการเรียนรู้จากการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างนวัตกรรม เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศศิธร บุรณ์เจริญ (2560) ที่พบว่า ปัจจัยด้านความต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ต่อยอดจากระดับปริญญาตรีมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับสูงสุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทศนีย์ ชาติไทย (2555) ที่พบว่า ความต้องการได้รับการปรับวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้นและต้องการเพิ่มพูนความรู้ของตนเองให้มากขึ้นเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด และแรงจูงใจด้านความมั่นคงก้าวหน้าด้านอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรรณพนิช จันทาและอัจฉริยา ปราบอริพ่าย (2558) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะสามารถยกระดับมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ยประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัวไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาลักขณา ชุณหวิจิตรและณัฐวรรณ ครุทสวัสดิ์ (2559) ที่พบว่า เพศ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนทันตแพทยศาสตรบัณฑิตไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปวิณ พงษ์โอภาสและคณะ (2555) ที่พบว่า เพศ ผลการเรียน รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไม่แตกต่างกัน รวมถึงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรพรรณพนัช จันทาและอัจฉริยา ปราบอริพ่าย (2558) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศและเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในด้านสถาบันด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านสังคมไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษาของ ศศิธร บุรณ์เจริญ (2560) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ภูมิฐานะ อาชีพบิดาและมารดา รายได้ของครอบครัว สาขาวิชาที่จบหรือกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี และเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ใจชนก ภาคอัฐ

(2556) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีเหตุผลในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ คุณปลื้ม (2555) ที่พบว่า ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับปริญญาโทแตกต่างกัน

สรุป

เหตุผลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล อันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านความภาคภูมิใจ รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและวิชาการ ด้านความคาดหวังในอนาคต และด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับคะแนนเฉลี่ยประสบการณ์ทำงาน รายได้ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา

1. ได้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

2. สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเชิงวิชาการให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้เกี่ยวข้องควรนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนและหากกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักของผู้สนใจจะเข้าศึกษาต่อให้มากยิ่งขึ้น

2. ด้านความภาคภูมิใจ เป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาเลือกจะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัวเป็นลำดับแรก หลักสูตรควรจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับรู้ในปรัชญา ปณิธาน และวัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น

3. ด้านหลักสูตรและวิชาการ และด้านความคาดหวังในอนาคต เป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาเลือกจะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัวเป็นลำดับรองลงมา หลักสูตรควรมีการปรับปรุงและพัฒนารายวิชาและเนื้อหาการจัดการเรียนสอนให้มีองค์ความรู้ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริมให้คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรได้พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ ด้านการเรียนการสอน และด้านการวิจัย ซึ่งจะ

ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น เช่น การให้ทุนสนับสนุนการวิจัย การตีพิมพ์บทความวิจัย การศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. ด้านเศรษฐกิจและสังคม เป็นเหตุผลที่ทำให้ให้นักศึกษาเลือกจะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัวเป็นลำดับสุดท้าย หลักสูตรควรมีทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ขาดแคลนและสนใจจะเข้าศึกษาต่อเพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้พัฒนาการทำงานด้านการพัฒนาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัว ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มบุคลากรด้านจิตวิทยาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัวให้มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผศ.ดร. บัญญัติ ยงย่วน อ.ดร. พัชรินทร์ เสรี และน.ส.นันทนัช สงศิริ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณ น.ส. กนกพร ดอนเจดีย์ ที่ให้คำปรึกษาสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัวที่สนับสนุนให้ทำงานวิจัยครั้งนี้ และสุดท้ายขอขอบคุณผู้เข้าสอบคัดเลือกที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. *ปัญหาสุขภาพจิตในเด็กวัยเรียน*. เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2561 จาก <https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=189>
จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ. (2555). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 7. ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา. กรุงเทพฯ.

ใจชนก ภาคออต. (2556). *รายงานวิจัย ปัจจัยด้านการพัฒนาคุณภาพของสถาบันที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
ซีนฤทัย กาญจนะจิตรและคณะ. (2552). *ครอบครัวไทย “ในสถานการณ์การเปลี่ยนผ่านทางสังคมและประชากร ประชากรและสังคม”*

- ใน ชาย โปธิลิตา และสุชาดา ทวีสิทธิ์.
บรรณาธิการ. สำนักพิมพ์ประชากรและ
สังคม.นครปฐม.
- ทัศนีย์ ชาตไทย. (2555). รายงานวิจัยแรงจูงใจและ
ความต้องการในการศึกษาต่อระดับ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.
- ปวิณ พงษ์โอภาสและคณะ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อ
การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยราช
ภัฏเทพสตรีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลาย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี. วารสาร
การจัดการ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 8 (1): 27-33.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2555). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท:
กรณีศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 9 (2): 35-
43.
- พรรณพนัช จันทาและอัจฉริยา ปราบอริพ่าย. (2558).
ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์
และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8 (1):
291-317.
- รัชตนันท์ หมั่นมานะและรุจาภา แพ่งเกษร. (2557).
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
ในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย
กรุงเทพ. วารสารการเงิน การลงทุน
การตลาด และการบริหารธุรกิจ, 4 (2):
627-639.
- ลัชชา ชุณหวิจิตรและณัฐวรรณ ครุฑสวัสดิ์. (2560).
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาใน
หลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต
(หลักสูตรนานาชาติ) คณะทันต
- แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสาร
Mahidol R2R e-Journal, 3 (1): 111-
123.
- ศศิธร บุรณ์เจริญ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ
การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับ
ปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสาร Mahidol
R2R e-Journal, 4 (2): 136-159.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
ปัญหา "จิตเวช" เด็กและวัยรุ่น. เข้าถึงเมื่อ
วันที่ 9 มิถุนายน 2561 จาก
[http://www.thaihealth.or.th/Content/
30780-](http://www.thaihealth.or.th/Content/30780-)
- สุทิตี ขัตติยะและวิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์. (2553).
แบบแผนการวิจัยและสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
บจ.ประยูรวงศ์พรินต์ติ้ง. กรุงเทพฯ.
- อุทุมพร ไฉนลาดและจงดี โตอิม. (2559). ปัจจัยที่มีผล
ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะ
สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ
บรมราชูปถัมภ์, 10 (2): 165-177.
- QS World University Ranking: 2018. QS TOP
UNIVERSITIES. เข้าถึงเมื่อวันที่ 13
มิถุนายน 2561, จาก
[www.topuniversities.com/university-
rankings/world-university-
rankings/2018](http://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/2018)